10 Σεπτεμβρίου 2011

Άγιοι ασκητές & γεροντάδες στην Κρήτη (με ό υλικό)

υνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός / Συναξαριακές

Ψηλορείτης, στο χωριό Ζαρός, 17 ος αιώνας.

Στο μοναστήρι του αγίου Νικολάου, ψηλότερα απ’ το χωριό, οι μοναχές διαπιστώνουν πως κάποιο ζώο τρυπώνει τη νύχτα στο περιβόλι τους και βοσκάει στα λαχανικά. Κάποιο αγρίμι του Ψηλορείτη σίγουρα θά ‘ναι. Βρίσκουν λοιπόν έναν κυνηγό και του ζητάνε να παραφυλάξει και να το σκοτώσει με το τόξο του. Τη νύχτα, ο κυνηγός τοξεύει την ογκώδη φιγούρα που βλέπει να ξετρυπώνει μέσα απ’ τις σκιές και να κατεβαίνει απ’ την πλαγιά πάνω απ’ το μοναστήρι. Μα, τι παράξενο, δεν είναι κανένα ζώο, αλλά ένας γέροντας ασκητής! Τον μεταφέρουν με φρίκη σ’ ένα κελί κι εκείνος μειλίχιος τους λέει: «Μη λυπάστε, δεν έχετε αμαρτία. Έτσι ήθελε ο Θεός να μάθετε για μένα. Μόνο, παρακαλώ, ο άνθρωπος που με πλήγωσε να με μεταφέρει στον τόπο μου, να κοιμηθώ εκεί». Κι όταν τον ρωτάνε: «Γιατί, γέροντα, τόσα χρόνια δεν ήρθες ποτέ να σε γνωρίσουμε;», απαντάει: «Δεν ήρθα, γιατί δεν πέρασε ούτε μια μέρα που να μην πέσετε σε αμαρτωλούς λογισμούς»… Το όνομα του γέροντα ήταν Ευθύμιος. Ο κυνηγός τον σηκώνει στην

πλάτη του και τον μεταφέρει χιλιόμετρα μακριά, στον ποταμό Κουρταλιώτη, νότια του σημερινού νομού Ρεθύμνης. Εκεί ήταν η πατρίδα του, στο χωριό Ασώματος. Στο άγριο και πανέμορφο Κουρταλιώτικο Φαράγγι, ο κυνηγός δίψασε – και ο άγιος χτύπησε με το χέρι του την πλαγιά, στο δρόμο που περνούσε πολλά μέτρα πάνω απ’ το ποτάμι, και ξεπήδησαν πηγές για να ξεδιψάσει ο ακούσιος φονιάς του. Κοντά σ’ αυτές τις πηγές είναι σήμερα το εκκλησάκι του, χτισμένο από κάποιον Τούρκο, που έχασε το φως του και τον θεράπευσε ο άγιος. Μόνο που σ’ αυτά τα μέρη τον λένε Νικόλαο (ίσως ήταν το κοσμικό του όνομα) και πανηγυρίζουν τη μνήμη του με λαμπρότητα την 1 η του Σεπτέμβρη. Είναι ο «όσιος Νικόλαος ο Κουρταλιώτης».

Ο άγνωστος ασκητής του Ζαρού… (περισσότερα…)